

MRF 2021.245

Planklagenævnets afgørelse af 13. august 2021, j.nr. 20/10163

Ophævet lovliggørelsespåbud om udskiftning af facademateriale på et skur, da facadematerialet i form af fibercement fremstod som malede brædder af træ, hvilket var tilladt efter lokalplanen.

Sagen vedrørte lovligheden af et redskabsskur med et facademateriale i form af fibercement, som E havde opført på sin ejendom. Ejendommen var omfattet af lokalplan nr. 082, for et boligområde nord for Halfdan Rasmussens Vej. Det var i lokalplanen § 8.1 bestemt, at bygninger inden for lokalplanens område skulle have ydervægge, der fremtrådte i blank mur i tegl, som pudset, i træ eller beton, og at mindre bygningsdele desuden kunne udføres i træ, glas, zink, stål, beton, kobber og aluminium. Af lokalplanens redegørelse fremgik det bl.a., at det var hensigten med lokalplanen at give relativt frie rammer for bebyggelsens materialer, at der ikke var særlige krav til bebyggelsens udformning og fremtræden, og at der var beskrevet et udvalg af mulige materialer, der skulle understøtte skabelsen af et boligområde med bebyggelse af høj kvalitet. Næstved Kommune meddelte i juni 2020 påbud om fysisk lovliggørelse af skurets facademateriale, idet kommunen havde vurderet, at det anvendte materiale var i

strid med lokalplanens § 8.1, da fibercement ikke indgik i bestemmelsens liste over lovlige materialer, hvorfor lovliggørelse skulle ske ved at udskifte facadematerialet. Planklagenævnet (formanden) lagde til grund, at bestemmelsen ikke indeholdt et krav om, at ydervægge skulle være opført i de lokalplanbestemmelsen anførte materialer, men alene indeholdt et krav om, at ydervægge skulle fremtræde de i nævnte materialer, herunder f.eks. træ. Selvom redskabsskurets facademateriale bestod af fibercement, fandt nævnet, at redskabsskurets facade fremstod opført i et materiale, der lignede malede brædder af træ. Nævnet fandt derfor, at forholdet var i overensstemmelse med lokalplanen og derfor ikke krævede dispensation herfra. Da redskabsskurets facademateriale var umiddelbart tilladt efter lokalplanen, havde kommunen ikke haft hjemmel til at meddele påbuddet. Planklagenævnet ophævede på denne baggrund afgørelsen.

Kommentar: Planklagenævnet kunne nok med fordel i afgørelsen havde tydeliggjort, at der ikke var tale om en planlægningsmæssig relevant ændring af facadematerialer. Se tillige **MRF 2021.214 B**, hvor byretten i en straffesag fandt, at et afslag på dispensation fra lokalplanbestemmelser om forbud mod plastmaterialer var ugyldigt.

Afgørelse i klagesag om Næstved Kommunes påbud om fysisk lovliggørelse af facademateriale på A1, Næstved.

20/10163

Næstved Kommune gav den 9. juni 2020 påbud om udskiftning af facademateriale i form af fibercement på et redskabsskur på ejendommen A1, 4700 Næstved.

Ejeren har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er umiddelbart tilladt efter lokalplanen, jf. planlovens § 18.
- Om kommunen har haft hjemmel til at give påbud, jf. planlovens § 51.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og lokalplanen for området

Klagen vedrører en ejendom, som ligger på A1, 4700 Næstved.

På ejendommen er der opført et redskabsskur med facademateriale af fibercement. Billeder af redskabsskuret findes i bilag 1.

Ejendommen er omfattet af lokalplan nr. 082, et boligområde nord for Halfdan Rasmussens Vej (https://dokument.plandata.dk/20_3699275_1503640934141.pdf).[1]

Lokalplanens § 8.1 fastsætter følgende:

Bygninger inden for lokalplanens område skal have ydervægge, der fremtræder i blank mur i tegl, som pudset, i træ eller beton.

Mindre bygningsdele kan desuden udføres i træ, glas, zink, stål, beton, kobber og aluminium.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Næstved Kommune gav den 9. juni 2020 påbud om fysisk lovliggørelse af facademateriale på et opført skur på ejendommen A1, 4700 Næstved.

Det fremgår af påbuddet, at det er kommunens vurdering, at det anvendte materiale til facaden er i strid med lokalplanens § 8.1, hvorfor lovliggørelse skal ske ved at udskifte facadematerialet af fibercement. Kommunen har som begrundelse herfor anført, at fibercement ikke indgår i bestemmelsens liste over lovlige materialer.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

I sagen indgår følgende materiale fra ejeren af ejendommen: Klagen af 9. juni 2020 samt yderligere bemærkninger af 12. og 25. september 2020.

Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 10. og 23. september 2020.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 10. august 2020.

Klagen og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. Klagen er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af truffede afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Kommunerne fører tilsyn efter planloven. Det betyder bl.a., at kommunen påser overholdelsen af bestemmelserne i lokalplaner, jf. lovens § 51, stk. 1. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter denne bestemmelse, herunder afgørelser om lovliggørelse af ulovlige forhold. I den konkrete sag har kommunen truffet afgørelse om påbud om fysisk lovliggørelse af facadematerialet på et redskabsskur på ejendommen A1, 4700 Næstved.

2.2. Umiddelbart tilladt eller krav om dispensation

2.2.1. Klagen

Klageren anfører, at redskabsskurets facademateriale er i overensstemmelse med lokalplanens § 8.1, idet fibercement består af træ og beton, der er nævnt som lovlige materialer i lokalplanbestemmelsen.

Klageren anfører desuden, at § 8.1 ikke er tilstrækkeligt klart formuleret til, at den kan håndhæves.

2.2.2. Generelt om umiddelbart tilladt eller krav om dispensation

Bestemmelserne i en lokalplan er bindende over for borgerne, jf. planlovens § 18. Det betyder, at nye forhold, der er i overensstemmelse med lokalplanen, eller som ikke er reguleret af lokalplanen, er umiddelbart tilladte efter planloven. Derimod forudsætter dispositioner, der ikke er i overensstemmelse med lokalplanen, at kommunen kan og vil dispensere fra lokalplanbestemmelserne.

En bestemmelse i en lokalplan må – for at kunne håndhæves som en bindende bestemmelse – være så klart og præcist formuleret, at der ikke kan herske tvivl om, hvorvidt den er overholdt eller ej i den situation, som sagen vedrører.

2.2.3. Planklagenævnets vurdering

Lokalplanen fastsætter i § 8.1, at bygninger inden for lokalplanens område skal have ydervægge, der fremtræder i blank mur i tegl, som pudset, i træ eller beton, og at mindre bygningsdele desuden kan udføres i træ, glas, zink, stål, beton, kobber og aluminium.

Af lokalplanens redegørelse side 10 fremgår det bl.a., at det er hensigten med lokalplanen at give relativt frie rammer for bebyggelsens materialer, at der ikke stilles særlige krav til bebyggelsens udformning og fremtræden, og at der er beskrevet et udvalg af mulige materialer, der skal understøtte skabelsen af et boligområde med bebyggelse af høj kvalitet.

Planklagenævnet forstår på den baggrund ikke bestemmelsen som et krav om, at ydervægge skal være opført i de nævnte materialer, men alene som et krav om, at ydervægge *fremtræder* i de i bestemmelsen anførte materialer, herunder f.eks. træ.

Det fremgår af sagens oplysninger, at redskabsskurets facademateriale består af fibercement. Fotos af redskabsskuret kan ses i bilag 1, hvoraf det fremgår, at redskabsskurets facade fremstår opført i et materiale, der ligner malede brædder af træ.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at forholdet er i overensstemmelse med lokalplanen og derfor ikke kræver dispensation.

Da redskabsskurets facademateriale er umiddelbart tilladt efter § 8.1, har kommunen ikke haft hjemmel til at give påbuddet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Planerne kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

20/10163

Dato:

13. august 2021.

Emner:

Planloven, retlig (...)

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
[Tilgængelighedserklæring](https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk) (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)